

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(tretia komora)

z 2. júna 2005

vo veci C-136/03 (návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný Verwaltungsgerichtshof): Georg Dörr proti Sicherheitsdirektion für das Bundesland Kärnten a Ibrahim Ünal proti Sicherheitsdirektion für das Bundesland Vorarlberg ⁽¹⁾

(Voľný pohyb osôb — Verejný poriadok — Smernica 64/221/EHS — Články 8 a 9 — Zákaz pobytu a rozhodnutie o vyhostení odôvodnené porušením trestnoprávných predpisov — Súdny opravný prostriedok týkajúci sa len zákonnosti opatrenia ukončujúceho pobyt dotknutej osoby — Neexistencia odkladného účinku uvedeného opravného prostriedku — Právo dotknutej osoby uplatniť svoj postoj k vhodnosti pred orgánom, ktorý má vydať stanovisko — Dohoda o pridružení EHS-Turecko — Voľný pohyb pracovníkov — Články 6 ods. 1 a 14 ods. 1 rozhodnutia Asociačnej rady č. 1/80)

(2005/C 182/09)

(Jazyk konania: nemčina)

Vo veci C-136/03, ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES podaný rozhodnutím Verwaltungsgerichtshof (Rakúsko) z 18. marca 2003 a doručený Súdnemu dvoru 26. marca 2003, ktorý súvisí s konaniami: Georg Dörr proti Sicherheitsdirektion für das Bundesland Kärnten a Ibrahim Ünal proti Sicherheitsdirektion für das Bundesland Vorarlberg, Súdny dvor (tretia komora), v zložení: predseda tretej komory A. Rosas (spravodajca), sudcovia A. Borg Barthet, S. von Bahr, J. Malenovský a U. Lohmus, generálny advokát: M. Poiares Maduro, tajomník: M. Múgica Arzamendi, hlavná referentka, vyhlásil 2. júna 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

1) Článok 9 ods. 1 smernice Rady 64/221/EHS z 25. februára 1964 o koordinácii osobitných opatrení o pohybe a pobyte cudzích štátnych príslušníkov, prijatých z dôvodov verejného poriadku, verejnej bezpečnosti alebo verejného zdravia sa musí vykladať tak, že bráni vnútroštátnej právnej úprave členského štátu, podľa ktorej súdne opravné prostriedky proti rozhodnutiu o vyhostení z tohto štátu voči štátnemu príslušníkovi iného členského štátu nemajú odkladný účinok a rozhodnutie o vyhostení pri skúmaní týchto opravných prostriedkov môže byť posudzované len z hľadiska zákonnosti, pokiaľ nebol stanovený žiadny príslušný orgán v zmysle uvedeného ustanovenia.

2) Procesné záruky upravené v článkoch 8 a 9 smernice 64/221 sa uplatňujú na tureckých štátnych príslušníkov, ktorých právne postavenie upravujú články 6 alebo 7 rozhodnutia Asociačnej rady č. 1/80 z 19. septembra 1980 o vývoji pridruženía.

(¹) Ú. v. EÚ C 135, 7.6.2003.

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(druhá komora)

z 26. mája 2005

vo veci C-212/03: Komisia Európskych spoločenstiev proti Francúzskej republike ⁽¹⁾

(Nesplnenie povinnosti členského štátu — Opatrenia s rovnocenným účinkom — Predchádzajúce povoloacie konanie na osobné dovozy liekov — Lieky na humánne použitie — Homeopatické lieky)

(2005/C 182/10)

(Jazyk konania: francúzština)

Vo veci C-212/03, Komisia Európskych spoločenstiev, (splnomocnení zástupcovia: H. Støvlbæk a B. Stromsky) proti Francúzskej republike (splnomocnení zástupcovia: G. de Bergues, C. Bergeot-Nunes a R. Loosli-Surrans), ktorej predmetom je žaloba o nesplnenie povinnosti podľa článku 226 ES podaná 15. mája 2003, Súdny dvor (druhá komora), v zložení: predseda druhej komory C. W. A. Timmermans, sudcovia C. Gulmann (spravodajca), R. Schintgen, J. Makarczyk, J. Klučka, generálny advokát: L. A. Geelhoed, tajomník: M. Múgica Arzamendi, hlavná referentka, vyhlásil 26. mája 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

1) Uplatňovaním:

— predchádzajúceho povoloacieho konania na osobné dovozy liekov uskutočňované inak ako osobnou dopravou, ktoré sú bežne predpisované vo Francúzsku a povolené v rámci uplatňovania smernice Rady 65/65/EHS z 26. januára 1965 o aproximácii ustanovení zákonov, iných právnych predpisov alebo správnych opatrení, týkajúcich sa liekov, zmenenej a doplnenej smernicou Rady 93/39/EHS zo 14. júna 1993, súčasne vo Francúzsku a aj v členskom štáte, kde boli zakúpené,

— predchádzajúceho povoloacieho konania na osobné dovozy homeopatických liekov uskutočňované inak ako osobnou dopravou, ktoré sú bežne predpisované vo Francúzsku a zaregistrované v členskom štáte v rámci uplatňovania smernice Rady 92/73/EHS z 22. septembra 1992, ktorou sa rozširuje pôsobnosť smerníc 65/65/EHS a 75/319/EHS o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa liekov, a ktorá upravuje ďalšie ustanovenia o homeopatických liekoch, a

— neprimeraného predchádzajúceho povoloacieho konania na osobné dovozy liekov uskutočňované inak ako osobnou dopravou, ktoré sú bežne predpisované vo Francúzsku a nepovolené v tomto členskom štáte, ale sú povolené len v členskom štáte, kde boli zakúpené,

si Francúzska republika nespĺnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 28 ES.

2) Francúzska republika sa zaväzuje na náhradu trov konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 158, 5.7.2003.

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(veľká komora)

z 24. mája 2005

vo veci C-244/03: Francúzska republika proti Európskemu parlamentu a Rade Európskej únie (¹)

(Kozmetické výrobky — Testy na zvieratách — Smernica 2003/15/ES — Čiastočné zrušenie — Článok 1 bod 2 — Neoddeliteľnosť — Nepripustnosť)

(2005/C 182/11)

(Jazyk konania: francúzština)

Vo veci C-244/03, Francúzska republika (splnomocnení zástupcovia: F. Alabrune, C. Lemaire a G. de Bergues, neskôr posledne menovaný a J.-L. Florent a D. Petrasch) proti Európskemu parlamentu (splnomocnení zástupcovia: J. L. Rufas Quintana a M. Moore, neskôr posledne menovaný a K. Bradley) a Rade Európskej únie, (splnomocnení zástupcovia: J.-P. Jacqué a M. C. Giorgi Fort), ktorej predmetom je žaloba o neplatnosť podľa článku 230 ES podaná 3. júna 2003, Súdny dvor (veľká komora), v zložení: predseda V. Skouris, predsedovia komôr P. Jann a C. W. A. Timmermans, sudcovia C. Gulmann, A. La Pergola, J.-P. Puissochet, R. Schintgen, K. Schieman (spravodajca), J. Makarczyk, P. Küris, U. Lohmus, E. Levits a A. Ó Caoimh, generálny advokát: L. A. Geelhoed, tajomník: K. Sztranc, referentka, vyhlásil 24. mája 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

1) Žaloba sa zmieta.

2) Francúzska republika je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 171, 19.7.2003.

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(prvá komora)

z 2. júna 2005

vo veci C-266/03: Komisia Európskych spoločenstiev proti Luxemburskému veľkovojuvodstvu (¹)

(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Rokovanie, uzavretie, ratifikácia a uvedenie do platnosti dvojstranných dohôd členským štátom — Preprava tovaru alebo osôb vnútrozemskou vodnou dopravou — Vonkajšia právomoc Spoločenstva — Článok 10 ES — Nariadenia (EHS) č. 3921/91 a (ES) č. 1356/96)

(2005/C 182/12)

(Jazyk konania: francúzština)

Vo veci C-266/03, Komisia Európskych spoločenstiev (splnomocnení zástupcovia: C. Schmidt a W. Wils) proti Luxemburskému veľkovojuvodstvu (splnomocnený zástupca: S. Schreiner), ktorej predmetom je žaloba o nesplnenie povinnosti podľa článku 226 ES, podaná 18. júna 2003, Súdny dvor (prvá komora), v zložení: predseda prvej komory P. Jann, sudcovia R. Silva de Lapuerta (spravodajca), K. Lenaerts, S. von Bahr a K. Schieman, generálny advokát: P. Léger, tajomník: R. Grass, vyhlásil 2. júna 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

1) Luxemburské veľkovojuvodstvo tým, že rokovalo, uzavrelo, ratifikovalo a uviedlo do platnosti

— dohodu medzi vládou Luxemburského veľkovojuvodstva a vládou Českej a slovenskej federatívnej republiky o preprave vnútrozemskou vodnou dopravou, podpísaná v Luxemburgu 30. decembra 1992,

— dohodu medzi vládou Luxemburského veľkovojuvodstva a vládou Rumunska o preprave vnútrozemskou vodnou dopravou, podpísaná v Bukurešti 10. novembra 1993 a

— dohodu medzi vládou Luxemburského veľkovojuvodstva a vládou Poľskej republiky o vnútrozemskej vodnej doprave, podpísaná v Luxemburgu 9. marca 1994,

bez toho, že by spolupracovalo alebo zosúladiť svoj postup s Komisiou, si nespĺnilo svoje povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 10 ES.